

Förordning om användning av organiska lösningsmedel;

SFS 2013:254

Utkom från trycket
den 21 maj 2013

utfärdad den 8 maj 2013.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 § Denna förordning avser försiktighetsmått vid användning av organiska lösningsmedel och innehåller bestämmelser om

- definitioner (2–10 §§),
- förordningens tillämpning (11–13 §§),
- användning av vissa farliga lösningsmedel (14–17 §§),
- flera verksamheter på en anläggning (18 §),
- försiktighetsmått vid idriftsättning och urdrifttagning (19 §),
- kontroll av utsläpp (20–24 §§),
- utvinning av vegetabiliska oljor och animaliskt fett samt raffinering av vegetabiliska oljor (25 och 26 §§),
- framställning av farmaceutiska produkter (27–30 §§),
- förädling av gummi (31–34 §§),
- skotillverkning (35 och 36 §§),
- tillverkning av beläggningsblandningar, lacker, tryckfärg och lim (37–40 §§),
- beläggning av lindningstråd (41 och 42 §§),
- bandlackering (43–45 §§),
- limbeläggning (46–48 §§),
- tryckning (49–52 §§),
- ytbeläggning (53–55 §§),
- beläggning av trätytor (56 och 57 §§),
- läderbeläggning (58 §),
- fordonslackering (59–63 §§),
- fordonsreparationslackering (64 och 65 §§),
- annan beläggning (66 och 67 §§),
- träimpregnering (68 och 69 §§),
- trä- och plastlaminering (70 och 71 §§),
- ytrensning (72–74 §§),
- kemtvätt (75–77 §§),
- plan för minskade utsläpp (78–82 §§),
- väsentlig ändring av en 2001-anläggning (83 §),
- dispenser (84–86 §§), och

¹ Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 maj 2013 (Regeringens förordningsmotiv 2013:2). Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17, Celex 2010L0075).

– tillsyn (87 §).

Förordningen är meddelad med stöd av 9 kap. 5 § miljöbalken i fråga om 11–83 §§ och i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Definitioner

2 § Med *organiskt lösningsmedel* avses i denna förordning

1. en organisk förening som

a) innehåller dels grundämnet kol, dels väte, halogener, syre, svavel, fosfor, kisel eller kväve, och

b) vid temperaturen 293,15 kelvin har ett ångtryck av minst 0,01 kilopascal eller har motsvarande flyktighet när medlet används, eller

2. den fraktion av kresot som vid temperaturen 293,15 kelvin har ett ångtryck av minst 0,01 kilopascal eller har motsvarande flyktighet när medlet används.

Första stycket 1 gäller inte koloxider, oorganiska karbonater eller oorganiska bikarbonater.

3 § Med *beläggning* avses i denna förordning

1. en verksamhet som innebär att man bildar ett skikt med en dekorativ, skyddande eller annan funktionell effekt på en yta och för detta skikt använder en blandning som kan innehålla ett eller flera organiska lösningsmedel som är nödvändiga för att lägga skiktet på rätt sätt eller som finns i blandningen av något annat skäl, eller

2. en blandning som kan innehålla ett eller flera organiska lösningsmedel och som används för ett sådant syfte som avses i 1.

4 § I denna förordning avses med

blandning: en blandning enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG²,

lack: ett transparent medel för beläggning,

lim: ett organiskt lösningsmedel, en blandning av organiska lösningsmedel eller en annan blandning som används för att sammanfoga enskilda delar av en produkt, och

tryckfärg: ett organiskt lösningsmedel eller en blandning som används i en tryckpress för att trycka en text eller bild på en yta.

5 § Med *användning av lösningsmedel* avses i denna förordning användning av ett organiskt lösningsmedel

1. för att detta ensamt eller tillsammans med andra ämnen och utan att genomgå någon kemisk förändring ska lösa upp råvaror, produkter eller avfallsprodukter,

2. som rengöringsmedel för att lösa upp föroreningar,

3. som lösningsmedel,
4. som dispergeringsmedel,
5. för reglering av viskositet,
6. för reglering av ytspänning,
7. som mjukgörare, eller
8. som konserveringsmedel.

6 § I denna förordning avses med

lösningsmedelstillförsel: den mängd organiska lösningsmedel som tillförs en verksamhet där användning av lösningsmedel sker, inklusive tillförsel av organiska lösningsmedel som ingår i blandningar och tillförsel av organiska lösningsmedel genom återvinning i eller utanför den anläggning som verksamheten bedrivs i och där den återvunna mängden mäts varje gång den används i verksamheten,

lösningsmedelsförbrukning: lösningsmedelstillförseln minskad med den mängd som i tekniskt eller kommersiellt syfte återvinns för återanvändning där även återanvändning av lösningsmedel som bränsle ingår men inte lösningsmedel som slutligt bortskaffas som avfall, och

innesluten process: ett sätt att bedriva en verksamhet som innebär att utsläpp av organiska lösningsmedel från verksamheten sker kontrollerat genom att flyktiga organiska föreningar samlas upp och leds ut antingen genom en skorsten eller via en reningsutrustning och därför inte förflyktigas helt.

7 § Med *fordonslackyta* avses i denna förordning den totala yta som lackeras i en fordonslackeringsverksamhet och utgörs av

1. den genom elektrofores behandlade ytan beräknad genom att
 - a) bestämma det tal som anger det lackerade produkthöljets dubbla vikt (viktvärdet),
 - b) multiplicera det tal som anger den lackerade metallplåtens genomsnittstjocklek med det tal som anger den lackerade metallplåtens täthet och på så sätt bestämma det tal som anger den lackerade produktens ytvärde (ytvärdet), och
 - c) dividera viktvärdet med ytvärdet, och
2. den sammanlagda ytan på de delar som beläggs med samma material men tillkommer i senare skeden av beläggningsprocessen.

8 § Med *2001-anläggning* avses i denna förordning en anläggning som

1. var i drift den 29 mars 1999, eller
2. senast den 31 mars 2001 omfattades av ett tillstånd eller en anmälan enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 6 § miljöbalken, eller omfattades av en fullgjord och fullständig ansökan om ett sådant tillstånd, och var i drift senast den 1 april 2002.

9 § I denna förordning avses med

punktutsläpp: slutligt utsläpp av gaser som innehåller ett eller flera organiska lösningsmedel från en skorsten eller en reningsanläggning till luften,

diffusa utsläpp: utsläpp av organiska lösningsmedel till luft, mark eller vatten eller utsläpp som lösningsmedel i en produkt, om utsläppet inte är punktutsläpp, och

totala utsläpp: summan av punktutsläpp och diffusa utsläpp, och

normalkubikmeter: volym torr gas vid temperaturen 273,15 kelvin och ett tryck på 1 013 hektopascal.

10 § Med *tillsynsmyndigheten* avses i denna förordning den som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) utövar den operativa tillsynen över en verksamhet som omfattas av denna förordning.

Förordningens tillämpning

11 § Av 25, 27, 31, 35, 37, 41, 43, 46, 49, 53–55, 64, 68, 70, 72 och 75 §§ framgår vilka verksamheter som omfattas av förordningen.

För sådana verksamheter ska förordningens bestämmelser också tillämpas på rengöring av utrustning som används i verksamheterna.

Förordningen ska tillämpas på rengöring av de produkter som framställs i verksamheterna endast om det särskilt anges i denna förordning.

12 § Den som driver en verksamhet som omfattas av denna förordning får låta bli att följa de begränsningsvärden som gäller för verksamheten enligt 25–77 §§, om verksamhetsutövaren i stället bedriver verksamheten enligt en plan för minskade utsläpp av organiska lösningsmedel som uppfyller kraven i 78–82 §§.

13 § Bestämmelserna i denna förordning gäller utöver de villkor som gäller för verksamheten enligt en dom eller ett beslut om tillstånd eller ett föreläggande enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser.

Användning och utsläpp av vissa farliga lösningsmedel

14 § I verksamheter som omfattas av denna förordning ska ett organiskt lösningsmedel så långt som det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart hantearas i en sådan innesluten process som behövs för att skydda människors hälsa och miljön, om medlet enligt relevant EU-lagstiftning eller föreskrifter som Kemikalieinspektionen har meddelat

1. på grund av sitt innehåll av flyktiga organiska föreningar har eller ska ha faroangivelsen ”Kan orsaka genetiska defekter” (H340), ”Kan orsaka cancer” (H350), ”Kan orsaka cancer vid inandning” (H350i), ”Kan skada det ofödda barnet” (H360D) eller ”Kan skada fertiliteten” (H360F) eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med någon av riskfraserna ”Kan ge cancer” (R45), ”Kan ge ärftliga genetiska skador” (R46), ”Kan ge cancer vid inandning” (R49), ”Kan ge nedsatt fortplantningsförmåga” (R60), ”Kan ge fosterskador” (R61) eller ”Kan skada fertiliteten eller det ofödda barnet” (H360), eller

2. på grund av sitt innehåll av halogenerade flyktiga organiska föreningar har eller ska ha faroangivelsen ”Misstänks kunna orsaka genetiska defekter” (H341) eller ”Misstänks kunna orsaka cancer” (H351) eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med någon av riskfraserna ”Misstänks kunna ge cancer” (R40) eller ”Möjlig risk för bestående hälsoskador” (R68).

15 § Om det i en verksamhet som omfattas av denna förordning används ett eller flera sådana organiska lösningsmedel som avses i 14 § 1, ska de i möjligaste mån och så snart som möjligt ersättas med mindre skadliga ämnen eller blandningar.

Om massflödet i verksamheten av ett eller flera sådana organiska lösningsmedel som avses i 14 § 1 är större än eller lika med 10 gram per timme, får det från verksamheten inte släppas ut mer än 2 milligram per normal kubikmeter utsläppt gas. Begränsningsvärdet avser den sammanlagda massan av de enskilda organiska föreningarna.

16 § Om det i en verksamhet som omfattas av denna förordning används ett eller flera sådana organiska lösningsmedel som avses i 14 § 2 och massflödet i verksamheten av sådana medel är större än eller lika med 100 gram per timme, får det från verksamheten inte släppas ut mer än 20 milligram per normal kubikmeter utsläppt gas. Begränsningsvärdet avser den sammanlagda massan av de enskilda organiska föreningarna.

17 § Bestämmelserna i 14–16 §§ gäller utöver och utan inskränkning av utsläppskraven i 18–83 §§, om inte annat uttryckligen anges.

Flera verksamheter på en anläggning

18 § Om det på en anläggning bedrivs två eller fler verksamheter som omfattas av kraven i denna förordning, ska

1. var och en av verksamheterna uppfylla de krav som gäller för den verksamheten, eller

2. verksamheterna tillsammans inte medföra mer utsläpp av organiska lösningsmedel än vad som skulle ha blivit det sammanlagda resultatet av att var och en av verksamheterna uppfyller de krav som gäller för den verksamheten.

Första stycket 2 får dock inte tillämpas i fråga om sådana farliga lösningsmedel som avses i 14 §.

Försiktighetsmått vid idriftsättning och urdrifttagning

19 § Under tidsperioder när utsläpp av organiska lösningsmedel från en verksamhet kan påverkas av att verksamheten, en utrustning eller en tank tas i drift, tas ur drift eller är i tomgångsläge ska verksamhetsutövaren vidta de försiktighetsmått som är lämpliga för att minimera utsläppen.

Kontroll av utsläpp

20 § Bestämmelserna i denna förordning om begränsningsvärden för punktutsläpp avser utsläppt gas som har temperaturen 273,15 kelvin och trycket 101,3 kilopascal. Vid tillämpningen ska beräkningen av innehållet i punktutsläpp göras med hänsyn till detta.

21 § Masskoncentrationen av ett ämne i ett punktutsläpp ska bestämmas för den utsläppta gasen utan påverkan av den gasmängd som av tekniska skäl kan ha tillsatts för att kyla eller späda ut utsläppet.

22 § När reningsutrustning är nödvändig för att följa de begränsningsvärden för punktutsläpp som anges i denna förordning, ska punktutsläppen kontrolleras med

1. kontinuerlig mätning, om utsläppet sker genom en kanal och efter rening innebär att den totala mängd organiskt kol som släpps ut vid den slutliga utsläppspunkten uppgår i genomsnitt till mer än 10 kilogram per timme, eller

2. kontinuerlig mätning eller periodisk mätning, om kontinuerlig mätning inte krävs enligt 1.

Vid periodisk mätning ska minst tre avläsningar göras vid varje mättillfälle.

23 § Vid kontinuerlig mätning av punktutsläpp ska ett begränsningsvärde enligt denna förordning anses vara följt, om inget av de aritmetiska medelvärdena av alla giltiga avläsningar som gjorts under en tjugofyrtimmars driftperiod överskrider begränsningsvärdet och inget av timmedelvärdena överskrider begränsningsvärdet med mer än en faktor 1,5.

Värden vid tidpunkter då utsläppen påverkas av att en utrustning eller tank tas i drift, tas ur drift, ligger i tomgångsläge eller underhålls ska inte tas med i en beräkning enligt första stycket.

24 § Vid periodiska mätningar av punktutsläpp ska ett begränsningsvärde enligt denna förordning anses vara följt, om medelvärdet av alla giltiga avläsningar under en mätperiod inte överskrider begränsningsvärdet och inget av timmedelvärdena överskrider begränsningsvärdet med mer än en faktor 1,5.

Utvinning av vegetabiliska oljor och animaliskt fett samt raffinering av vegetabiliska oljor

25 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 10 ton per år och verksamheten innebär

1. utvinning av vegetabilisk olja från fröer eller andra vegetabiliska ämnen,
2. blandning av torra återstoder för framställning av djurfoder, eller
3. rening av vegetabilisk olja eller annat fett som har utvunnits ur fröer, ur annat vegetabiliskt material eller ur animaliskt material.

26 § Från en verksamhet som avses i 25 § får det i fråga om bearbetning av

1. animaliskt fett inte släppas ut mer än 1,5 kilogram organiska lösningsmedel per ton fett,
2. ricinfrön inte släppas ut mer än 3 kilogram organiska lösningsmedel per ton frön,
3. rapsfrön och solrosfrön inte släppas ut mer än 1 kilogram organiska lösningsmedel per ton frön,
4. sojaböner (normal krossning) inte släppas ut mer än 0,8 kilogram organiska lösningsmedel per ton böner,
5. sojaböner (vita flingor) inte släppas ut mer än 1,2 kilogram organiska lösningsmedel per ton böner, och
6. andra fröer och annat vegetabiliskt material inte släppas ut
 - a) mer än 4 kilogram organiska lösningsmedel per ton material, om bearbetningen avser slemavskiljning,
 - b) mer än 1,5 kilogram organiska lösningsmedel per ton material, om bearbetningen avser fraktionering för annat än slemavskiljning ur olja, och
 - c) mer än 3 kilogram organiska lösningsmedel per ton material, om bearbetningen avser annat än slemavskiljning eller fraktionering.

Första stycket 6 c gäller inte bearbetning av enskilda partier av frön eller annat vegetabiliskt material, om det i det tillstånd eller i ett föreläggande som gäller för den anläggning där de enskilda partierna bearbetas har fastställts ett begränsningsvärde för totalutsläpp av organiska lösningsmedel.

Framställning av farmaceutiska produkter

27 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 50 ton per år och verksamheten innebär

1. kemisk syntes, fermentering, extrahering, formulering eller färdigställande av en farmaceutisk produkt, eller
2. tillverkning av en mellanprodukt för framställning av en farmaceutisk produkt, om mellanprodukten tillverkas på samma plats som den farmaceutiska produkten.

28 § Punktutsläpp från en verksamhet som avses i 27 § får inte innehålla mer än 20 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas. Om det i en anläggning används en teknik som gör det möjligt att använda återvunna lösningsmedel, får punktutsläpp från den anläggningen dock innehålla högst 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

29 § Diffusa utsläpp från en verksamhet som avses i 27 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 5 procent av lösningsmedelstillförseln. Om verksamheten bedrivs i en 2001-anläggning, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 15 procent av lösningsmedelstillförseln.

Första stycket gäller inte lösningsmedel som säljs som en del av en produkt eller som en blandning i en sluten behållare.

30 § De totala utsläppen från en verksamhet som avses i 27 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 5 procent av lösningsmedelstillförseln. Om verksamheten bedrivs i en 2001-anläggning, får de totala utsläppen dock motsvara högst 15 procent av lösningsmedelstillförseln.

Förädling av gummi

31 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år och verksamheten innebär

1. blandning, malning, kalandrering, extrudering eller vulkanisering av naturgummi eller syntetiskt gummi, eller
2. ett förfarande som kompletterar en verksamhet som avses i 1 och som innebär att naturgummi eller syntetiskt gummi omvandlas till en färdig produkt.

32 § Punktutsläpp från en verksamhet som avses i 31 § får inte innehålla mer än 20 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas. Om det i en anläggning används en teknik som gör det möjligt att använda återvunna lösningsmedel, får punktutsläpp från den anläggningen dock innehålla högst 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

33 § Diffusa utsläpp från en verksamhet som avses i 31 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

Första stycket gäller inte lösningsmedel som säljs som en del av en produkt eller som en blandning i en sluten behållare.

34 § De totala utsläppen från en verksamhet som avses i 31 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

Skotillverkning

35 § Denna förordning ska tillämpas på tillverkning av kompletta skor eller delar av sådana, om lösningsmedelsförbrukningen i verksamheten uppgår till mer än 5 ton per år.

36 § Från en verksamhet som avses i 35 § får det inte släppas ut mer än 25 gram organiska lösningsmedel per par tillverkade kompletta skor.

Tillverkning av belägningsblandningar, lacker, tryckfärg och lim

37 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 100 ton organiska lösningsmedel per år och verksamheten innebär att en lack, en tryckfärg, ett lim eller en annan belägningsblandning framställs

1. som en slutprodukt genom att pigment, hartser eller lim blandas med ett organiskt lösningsmedel eller annat bärrmaterial, eller

2. som en mellanprodukt genom att pigment, hartser eller lim blandas med ett organiskt lösningsmedel eller annat bärrmaterial, om mellanprodukten framställs på samma plats som den slutprodukt som avses i 1.

Första stycket gäller även om blandningen sker genom dispergering eller predispergering och även om blandningen sker för justering av viskositet eller färgton.

Emballering av en sådan slutprodukt som avses i första stycket 1 ska anses ingå i framställningsverksamheten.

38 § Punktutsläpp från en verksamhet som avses i 37 § får inte innehålla mer än 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

39 § Diffusa utsläpp från en verksamhet som avses i 37 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 3 procent av lösningsmedelstillförseln. Om lösningsmedelsförbrukningen inte uppgår till mer än 1 000 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 5 procent av lösningsmedelstillförseln.

Första stycket gäller inte lösningsmedel som säljs som en del av en belägningsblandning i en sluten behållare.

40 § De totala utsläppen från en verksamhet som avses i 37 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 3 procent av lösningsmedelstillförseln. Om lösningsmedelsförbrukningen inte

uppgår till mer än 1 000 ton organiska lösningsmedel per år, får de totala utsläppen dock motsvara högst 5 procent av lösningsmedelstillförseln.

SFS 2013:254

Beläggning av lindningstråd

41 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär att metalledare som används för lindning av spolar till transformatorer eller motorer eller liknande förses med en beläggning (beläggning av lindningstråd) och där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år.

42 § Från en verksamhet som avses i 41 § får det inte släppas ut mer än 5 gram organiska lösningsmedel per kilogram lindningstråd. Om den genomsnittliga tråddiametern är mindre än 0,1 millimeter, får utsläppen dock uppgå till högst 10 gram organiska lösningsmedel per kilogram lindningstråd.

Bandlackering

43 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär att bandstål, rostfritt stål, belagt stål, kopparlegeringar eller aluminiumband beläggs med ett filmbildande skikt eller laminat i en kontinuerlig process (bandlackering) och där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 25 ton organiska lösningsmedel per år.

44 § Punktutsläpp från en verksamhet som avses i 43 § får inte innehålla mer än 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas. Om det i en anläggning används en teknik som gör det möjligt att använda återvunna lösningsmedel, får punktutsläpp från den anläggningen dock innehålla högst 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

45 § Diffusa utsläpp från en verksamhet som avses i 43 § får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 5 procent av lösningsmedelstillförseln. Om verksamheten bedrivs i en 2001-anläggning, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 10 procent av lösningsmedelstillförseln.

Limbeläggning

46 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär att lim anbringas på en yta och där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år.

Första stycket gäller inte limbeläggning eller laminering i samband med en tryckverksamhet.

47 § Punktutsläpp från en verksamhet som enligt 46 § omfattas av förordningen får inte innehålla mer än 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas. Om det i verksamheten används en teknik som gör det möjligt att använda återvunna lösningsmedel, får punktutsläpp dock innehålla högst 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

48 § Diffusa utsläpp från en verksamhet som enligt 46 § omfattas av förordningen får inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som

1. motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln, om lösningsmedelsförbrukningen inte överstiger 15 ton per år, och
2. motsvarar 20 procent av lösningsmedelstillförseln, om lösningsmedelsförbrukningen överstiger 15 ton per år.

Tryckning

49 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär reproduktion för text eller bild där tryckfärg med hjälp av en bildbärare överförs till en yta av något slag, om verksamheten också omfattas av 50, 51 eller 52 §. Förordningen ska i så fall tillämpas också på användning av lackerings-, beläggings- eller lamineringsteknik som hör till reproduktionsverksamheten.

Endast följande underprocesser omfattas av första stycket:

1. tryckverksamhet där bildbäraren består av gummi eller elastiska polymerer, bildbärarens tryckområden är upphöjda och tryckfärgen är flytande och torkar genom avdunstning (flexografi),
2. rulltryckverksamhet (rulloffset med heatsetfärg) där
 - a) bildbärarens tryckområden och icke-tryckområden är på samma nivå,
 - b) det material som ska tryckas matas in i en tryckmaskin från en rulle och inte som separata ark,
 - c) icke-tryckområdet är så behandlat att det absorberar vatten och därigenom är färgavvisande,
 - d) tryckområdet är så behandlat att det tar upp och överför färg till den yta som ska tryckas, och
 - e) avdunstning sker i en ugn där varmluft används för att hetta upp det tryckta materialet,
3. vidhäftning av två eller flera flexibla material för framställning av laminat (laminering) i samband med en tryckverksamhet,
4. rotogravyrtryckverksamhet för tryckning av tidskrifter, broschyrer, kataloger eller liknande produkter med toluenbaserade tryckfärger (djuptryck av publikationer),
5. tryckverksamhet (rotogravyr) där
 - a) bildbäraren är cylindrisk med tryckområdet nedsänkt under icke-tryckområdet,
 - b) tryckfärgen är flytande och torkar genom avdunstning, och
 - c) fördjupningarna fylls med färg och överskotts-färgen avlägsnas från icke-tryckområdet innan tryckytan kommer i kontakt med cylindern och färgen i fördjupningarna avsätts på tryckytan,
6. rulltryckverksamhet (rotationsscreentryck) där
 - a) tryckfärgen överförs till tryckytan genom att den pressas genom en porös bildbärare där tryckområdet är öppet och icke-tryckområdet är täckt,
 - b) tryckfärgen är flytande och torkar endast genom avdunstning, och
 - c) det material som ska tryckas matas in i en tryckmaskin från en rulle och inte som separata ark, och
7. lackering som innebär att en lack eller ett limskikt anbringas på ett flexibelt material för senare förslutning som emballage.

50 § Från en verksamhet som avses i 49 § och avser rulloffset med heatsetfärg där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än 20 milligram organiska lösningsmedel per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 30 procent av lösningsmedelstillförseln.

Trots första stycket 1 får punktutsläpp innehålla högst 100 milligram organiska lösningsmedel per normalkubikmeter utsläppt gas, om lösningsmedelsförbrukningen inte uppgår till mer än 25 ton per år.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska återstoder av lösningsmedel i den färdiga produkten inte anses som en del av de diffusa utsläppen.

51 § Från en verksamhet som avses i 49 § och avser djuptryck av publikationer där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 25 ton per år får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än 75 milligram organiska lösningsmedel per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 10 procent av lösningsmedelstillförseln.

Trots första stycket 2 får diffusa utsläpp från en 2001-anläggning innebära att organiska lösningsmedel släpps ut med den mängd som motsvarar 15 procent av lösningsmedelstillförseln.

52 § Från en verksamhet som avses i 49 § och avser annan rotogravyr, flexografi, rotationsscreentryck, laminering eller lackering där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än 100 milligram organiska lösningsmedel per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 20 procent av lösningsmedelstillförseln.

Trots första stycket 2 får diffusa utsläpp innebära att organiska lösningsmedel släpps ut med den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln, om lösningsmedelsförbrukningen inte uppgår till mer än 25 ton per år.

Första stycket gäller inte rotationsscreentryck på textil eller papp, om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till högst 30 ton per år.

Ytbeläggning

53 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär att ett enkelt eller flera sammanhängande beläggningsskikt anbringas på

1. nya bilar som är motorfordon konstruerade och tillverkade primärt för befördran av personer och deras bagage med sittplats för endast föraren eller för föraren och högst ytterligare åtta personer men ingen plats för ståplatspassagerare,

2. nya bilar som är motorfordon konstruerade och tillverkade primärt för godstransport och väger högst 3,5 ton, om ytbeläggningen sker i samma anläggning som ytbeläggning enligt 1,

3. lastbilshytter som är förarhytter till sådana motorfordon som är konstruerade och tillverkade primärt för godstransport och väger mer än 3,5 ton,

4. integrerade höljen för teknisk utrustning i sådana motorfordon som är konstruerade och tillverkade primärt för godstransport och väger mer än 3,5 ton,

5. skåpbilar eller lastbilar som är motorfordon konstruerade och tillverkade primärt för godstransport, om ytbeläggningen avser annat än lastbilshytter,

6. bussar som är motorfordon konstruerade och tillverkade primärt för befordran av personer och deras bagage med mer än åtta sittplatser utöver förarplatsen,

7. släpvagnar som är konstruerade och byggda för transport av gods eller personer eller för bostadsändamål,

8. metall- eller plastytor,

9. träytor,

10. textil-, väv-, folie- eller pappersytor, eller

11. läder.

54 § Denna förordning ska inte tillämpas på beläggning av substrat med metall genom elektrofores och kemisk sprutteknik i en verksamhet som avses i 53 §.

55 § Om ett föremål eller en yta som omfattas av en verksamhet som avses i 53 § också trycks genom någon teknik, ska tryckningen anses ingå i den beläggningsverksamheten. Detta gäller dock inte tryckning som utförs som en separat verksamhet.

Beläggning av träytor

56 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser beläggning av träytor där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton men högst 25 ton per år får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än 100 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om användningen av lösningsmedel sker i en innesluten beläggnings- eller torkningsprocess, och

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

57 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser beläggning av träytor där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 25 ton per år får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än

a) 75 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om användningen av lösningsmedel sker i en innesluten beläggningsprocess, och

b) 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om användningen av lösningsmedel sker i en innesluten torkningsprocess, och

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 20 procent av lösningsmedelstillförseln.

Läderbeläggning

58 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser läderbeläggning där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 10 ton per år får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel inte uppgå till mer än 75 gram per kvadratmeter belagt läder. Om lösningsmedelsförbrukningen inte uppgår till mer

25 ton organiska lösningsmedel per år, får de totala utsläppen dock uppgå till högst 85 gram per kvadratmeter belagt läder.

Trots första stycket får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel uppgå till högst 150 gram per kvadratmeter belagt läder, om verksamheten avser lädervaror som används som väskor, skärp, plånböcker eller andra mindre konsumtionsvaror.

Fordonslackering

59 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser fordonslackering där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 0,5 ton men högst 15 ton per år får

1. punktutsläpp från verksamheten inte innehålla mer än 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp från verksamheten inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

För kontroll av att första stycket 1 följs ska mätningar av 15 minuters medelvärden anses tillräckliga vid tillämpningen av 24 §, om omständigheterna i det enskilda fallet inte föranleder en annan bedömning.

60 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser lackering av nya lastbilshytter där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel

1. inte uppgå till mer än 65 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar högst 5 000 hytter per år, och

2. inte uppgå till mer än 55 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar fler än 5 000 hytter per år.

Från en 2001-anläggning får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel trots första stycket 1 uppgå till 85 gram per kvadratmeter fordonslackyta och trots första stycket 2 uppgå till högst 75 gram per kvadratmeter fordonslackyta.

61 § Från en verksamhet som inte omfattas av 60 § men avses i 53 § och som avser lackering av nya lastbilar, skåpbilar eller släpvagnar där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel

1. inte uppgå till mer än 90 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar högst 2 500 bilar eller vagnar per år, och

2. inte uppgå till mer än 70 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar fler än 2 500 bilar eller vagnar per år.

Från en 2001-anläggning får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel trots första stycket 1 uppgå till 120 gram per kvadratmeter fordonslackyta och trots första stycket 2 uppgå till högst 90 gram per kvadratmeter fordonslackyta.

62 § Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser lackering av nya bussar där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel

1. inte uppgå till mer än 210 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar högst 2 000 bussar per år, och

2. inte uppgå till mer än 150 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar fler än 2 000 bussar per år.

Från en 2001-anläggning får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel trots första stycket 1 uppgå till 290 gram per kvadratmeter fordonslackyta och trots första stycket 2 uppgå till högst 225 gram per kvadratmeter fordonslackyta.

63 § Från en verksamhet som inte omfattas av någon av 60–62 §§ men avses i 53 § och som avser lackering av nya bilar där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel

1. inte uppgå till mer än antingen 45 gram per kvadratmeter fordonslackyta eller 1,3 kilogram per kaross plus 33 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten omfattar fler än 5 000 bilar per år, och

2. inte uppgå till mer än antingen 90 gram per kvadratmeter fordonslackyta eller 1,5 kilogram per kaross plus 70 gram per kvadratmeter fordonslackyta, om verksamheten utan att omfattas av kraven i 1 omfattar högst 5 000 skalbyggda bilar per år eller fler än 3 500 chassibygga bilar per år.

Från en 2001-anläggning får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel trots första stycket 1 uppgå till högst antingen 60 gram per kvadratmeter fordonslackyta eller 1,9 kilogram per kaross plus 41 gram per kvadratmeter fordonslackyta.

Fordonsreparationslackering

64 § Denna förordning ska tillämpas på en verksamhet som innebär att fordon industriellt eller kommersiellt förses med en beläggning, om

1. verksamheten avser ursprunglig lackering av vägfordon eller delar av sådana fordon, det material som används är avsett för reparationslackering och lackeringen sker på en annan plats än fordonens ursprungliga produktionslinje, eller

2. verksamheten avser lackering av sådana påhängsvagnar eller andra släpvagnar som är konstruerade och byggda för transport av gods eller personer eller för bostadsändamål.

Förordningen ska tillämpas också på avfettning som hör till en sådan lackeringsverksamhet som avses i första stycket 1 eller 2.

65 § Om lösningsmedelsförbrukningen i en verksamhet som avses i 64 § uppgår till mer än 0,5 ton per år, får

1. punktutsläpp från verksamheten inte innehålla mer än 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp från verksamheten inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

För kontroll av att första stycket 1 följs ska mätningar av 15 minuters medelvärden anses tillräckliga vid tillämpningen av 24 §, om omständigheterna i det enskilda fallet inte föranleder en annan bedömning.

66 § Från en verksamhet som avses i 53 § där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år och verksamheten avser beläggning på metall, plast, textil, väv, folie, papper eller annat och inte omfattas av någon av 56–63 §§ får punktutsläpp inte innehålla

1. mer än 75 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om användningen av lösningsmedel sker i en innesluten beläggningsprocess, eller

2. mer än 50 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om användningen av lösningsmedel sker i en innesluten torkningsprocess.

Trots första stycket får punktutsläpp innehålla 100 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, om lösningsmedelsförbrukningen i verksamheten inte uppgår till mer än 15 ton per år.

Om lösningsmedelsförbrukningen i en textilbeläggingsanläggning uppgår till mer än 15 ton per år och det i verksamheten används en teknik som gör det möjligt att använda återvunna lösningsmedel, får punktutsläpp från den anläggningen trots första stycket innehålla högst 150 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas.

67 § Från en verksamhet som avses i 53 § där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år och verksamheten avser beläggning på metall, plast, textil, väv, folie, papper eller annat och inte omfattas av någon av 56–63 §§ får diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 20 procent av lösningsmedelstillförseln. Om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

Träimpregnering

68 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär att virke konserveras och där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 25 ton per år.

69 § Från en verksamhet som avses i 68 § får

1. punktutsläpp inte innehålla mer än 100 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas,

2. diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 45 procent av lösningsmedelstillförseln, och

3. de totala utsläppen inte innebära att mer än 11 kilogram organiska lösningsmedel släpps ut per kubikmeter impregnerat trä.

Första stycket 3 gäller inte impregnering med kreosot.

Trä- och plastlaminering

70 § Denna förordning ska tillämpas på verksamheter som innebär vidhäftning av trä eller plast för framställning av laminatprodukter och där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år.

71 § Från en verksamhet som avses i 70 § får det inte släppas ut mer än 30 gram organiska lösningsmedel per kvadratmeter laminerad yta.

Ytrensöring

72 § Denna förordning ska tillämpas på rengöring av materialytor genom avfettning eller genom att föroreningar på annat sätt avlägsnas med hjälp av organiska lösningsmedel i en sådan mängd som anges i 73 eller 74 §.

Om det i en rengöringsverksamhet ingår ett eller flera rengöringssteg före eller efter en annan verksamhet, ska rengöringsstegen anses som en enda ytrensöringsverksamhet.

Första och andra styckena gäller rengöring av produktitor men inte rengöring av utrustning. Första och andra styckena gäller inte kemtvätt.

73 § Om lösningsmedelsförbrukningen i en verksamhet som avses i 72 § uppgår till mer än sammanlagt ett ton per år av ett eller flera sådana lösningsmedel som avses i 14 §, får

1. punktutsläpp från verksamheten inte innehålla mer än 20 milligram sådana lösningsmedel per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp från verksamheten inte innebära att mer sådana lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 10 procent av den lösningsmedelstillförsel som avser sådana lösningsmedel.

Om lösningsmedelsförbrukningen av sådana lösningsmedel som avses i första stycket uppgår till högst 5 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 15 procent av den lösningsmedelstillförsel som avser sådana lösningsmedel.

74 § Om lösningsmedelsförbrukningen i en verksamhet som avses i 72 § uppgår till mer än sammanlagt två ton per år och verksamheten inte omfattas av 73 §, får

1. punktutsläpp från verksamheten inte innehålla mer än 75 milligram kol per normalkubikmeter utsläppt gas, och

2. diffusa utsläpp från verksamheten inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 15 procent av lösningsmedelstillförseln.

Om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till högst 10 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 20 procent av lösningsmedelstillförseln.

Begränsningsvärdena i första och andra styckena gäller inte om den som bedriver verksamheten visar att genomsnittshalten av organiska lösningsmedel i alla rengöringsmedel som används i verksamheten inte överstiger 30 viktprocent.

Kemtvätt

75 § Denna förordning ska tillämpas på industriella eller kommersiella verksamheter som innebär att ett organiskt lösningsmedel används i en anläggning för att rengöra kläder, inredning eller liknande konsumtionsvaror.

Första stycket gäller inte manuell borttagning av fläckar i textil- eller beklädnadsindustrin.

76 § Från en verksamhet som avses i 75 § får det inte släppas ut mer än 20 gram organiska lösningsmedel per kilogram rengjord och torkad vara.

77 § Begränsningsvärdena i 16 § gäller inte verksamheter som avses i 75 §.

78 § Om den som driver en verksamhet som omfattas av denna förordning väljer att enligt 12 § inte följa de utsläpps begränsningar som gäller för verksamheten enligt 25–77 §§, ska verksamhetsutövaren i stället följa en plan för minskade utsläpp av organiska lösningsmedel.

Planen ska vara utformad och anpassad för verksamheten och den anläggning som verksamheten bedrivs på.

Planen ska innebära att utsläppen av organiska lösningsmedel från verksamheten minskar lika mycket eller mer än vad som skulle ha blivit effekten av att tillämpa de utsläpps begränsningar som gäller för verksamheten enligt 25–77 §§.

79 § I fråga om en verksamhet där ett organiskt lösningsmedel används i form av lack, lim eller tryckfärg eller för beläggning ska planen för minskade utsläpp innebära

1. att det referensvärde som i planen används som utgångspunkt för att jämföra utsläppsminskningens storlek enligt 78 § tredje stycket i så stor utsträckning som möjligt motsvarar de utsläpp som skulle ha skett om ingen åtgärd för minskade utsläpp hade vidtagits, och

2. att minskningen enligt planen tillåts ta den längre tid som är rimlig med hänsyn till att ersättningsämnen som innehåller inga eller endast en liten mängd organiska lösningsmedel fortfarande håller på att utvecklas.

Om det med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet inte är lämpligt med en plan som uppfyller kraven i första stycket och tillsynsmyndigheten medger det, får en alternativ plan som uppfyller kravet i 78 § tredje stycket följas.

80 § Om det i fråga om användningen av produkter med organiska lösningsmedel i en verksamhet som omfattas av 79 § kan förutses en konstant halt av ämnen som blir fasta när vattnet eller de flyktiga organiska föreningarna har avdunstat, ska det referensvärde som i planen används som utgångspunkt för att jämföra utsläppsminskningens storlek enligt 78 § tredje stycket beräknas genom att

1. bestämma den totala massan av de fasta ämnena i den årliga mängd tryckfärg, lack eller lim eller annat medel som används för beläggning (massavärdet), och

2. multiplicera massavärdet

a) med 4, om verksamheten avser djuptryck eller flexografi, avser lamineering eller lackering i en tryckverksamhet, avser beläggning av textilytor, vävytor, folieytor eller pappersytor eller avser limbeläggning,

b) med 3, om verksamheten avser bandlackering eller fordonsreparationslackering,

c) med 2,33, om verksamheten avser beläggning med skikt som kommer i kontakt med livsmedel eller beläggning för rymdteknik, och

d) med 1,5, om verksamheten avser rotationscreenstryck eller annan beläggning.

Om tillsynsmyndigheten medger det, får multipliceringsfaktorerna i första stycket 2 justeras för att återspegla visad effektivitetsökning till följd av användning av fasta ämnen.

81 § För en verksamhet som omfattas av 80 § ska planen för minskade utsläpp innebära ett mål för minskningen där utsläppsmålet bestäms genom att referensvärdet enligt 80 § multipliceras

1. med summan av 15 plus begränsningsvärdet för diffusa utsläpp enligt 59 eller 65 §, om verksamheten omfattas av någon av de bestämmelserna,

2. med summan av 15 plus begränsningsvärdet för diffusa utsläpp enligt 66 § andra meningen, om verksamheten omfattas av den bestämmelsen, och

3. med summan av 5 plus det begränsningsvärde för diffusa utsläpp som gäller för verksamheten enligt 45, 48, 50, 51, 52, 56 eller 57 § eller 67 § första meningen, om verksamheten omfattas av någon av de bestämmelserna.

82 § För en verksamhet som omfattas av en plan för minskade utsläpp enligt 78–81 §§ ska utsläppskraven enligt denna förordning anses uppfyllda om de faktiska utsläppen av organiska lösningsmedel inte är större än utsläppsmålet enligt 80 §.

Väsentlig ändring av en 2001-anläggning

83 § Om det på en 2001-anläggning bedrivs en verksamhet som omfattas av denna förordning och det i någon del av anläggningen görs en ändring av lösningsmedelstillförseln så att utsläppen av organiska lösningsmedel väsentligt ökar, får de bestämmelser som enbart gäller 2001-anläggningar tillämpas på den ändrade delen endast om utsläppen från anläggningen i sin helhet inte innebär att mer organiska lösningsmedel släpps ut än vad som skulle ha skett om den ändrade delen vore något annat än en 2001-anläggning.

Bedömningen av om en ändring ska anses vara väsentlig ska göras utifrån de omständigheter som gäller när anläggningen drivs på den produktionsnivå som den är konstruerad för och inte under tid då anläggningen eller en sådan del av den som påverkar utsläppen tas i drift, tas ur drift, är i tomgångsläge eller underhålls. Ändringen ska anses väsentlig om den maximala lösningsmedelstillförseln, räknad som ett medelvärde under en dag, leder till att utsläppen av organiska lösningsmedel ökar med

1. mer än 25 procent, om den verksamhet som bedrivs på anläggningen

a) har en lösningsmedelsförbrukning som uppgår till högst 5 ton per år och omfattas av 73 §,

b) har en lösningsmedelsförbrukning som uppgår till högst 10 ton per år och omfattas av 25, 27, 31, 35, 41, 43, 51, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 68, 70, 74 eller 75 §,

c) har en lösningsmedelsförbrukning som uppgår till högst 15 ton per år och omfattas av 46, 66 eller 67 §,

d) har en lösningsmedelsförbrukning som uppgår till högst 25 ton per år och omfattas av 50, 52, 56 eller 58 §, eller

e) har en lösningsmedelsförbrukning som uppgår till högst 1 000 ton per år och omfattas av 37 §, eller

2. mer än 10 procent, om den verksamhet som bedrivs på anläggningen inte omfattas av 1.

Dispenser

84 § Tillsynsmyndigheten får ge dispens från de bestämmelser i denna förordning som avser begränsningsvärden för diffusa utsläpp, om

1. det i fråga om den anläggning där verksamheten bedrivs inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att följa begränsningsvärdet,
2. bästa tillgängliga teknik används i verksamheten, och
3. en dispens inte kan förväntas medföra någon betydande risk för människors hälsa eller miljön.

85 § Tillsynsmyndigheten får ge dispens från kraven i 66 och 67 §§ i fråga om skeppsbyggnad, flygplanslackering eller annan verksamhet, om

1. det inte är möjligt att använda de organiska lösningsmedlen i en innesluten process,
2. det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att uppfylla kraven, och
3. den teknik används som är förenlig med kraven i 2 kap. 3 och 7 §§ miljöbalken.

86 § Om tillsynsmyndigheten ger en dispens enligt 84 eller 85 §, ska myndigheten informera Naturvårdsverket om dispensen.

Tillsyn

87 § Om Naturvårdsverket begär det, ska tillsynsmyndigheten lämna uppgifter till Naturvårdsverket om varje verksamhet som omfattas av denna förordning och de utsläppskrav som gäller för verksamheten enligt 19–77 §§ eller enligt en sådan plan för minskade utsläpp som avses i 12 §.

Ytterligare bestämmelser om tillsynen över att denna förordning följs finns i miljötillsynsförordningen (2011:13).

Denna förordning träder i kraft den 18 juni 2013.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

